

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobce: **R. K.**, nar. X, st. příslušnost X
zastoupen JUDr. Petrem Novotným, advokátem
sídlem Archangelská 1, Praha 10

proti
žalovanému: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2021, č. j. CPR-20464-2/ČJ-2021-930310-V242,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Krajské ředitelství policie Zlínského kraje rozhodnutím ze dne 25. 6. 2021, č. j. KRPZ-43827-24/ČJ-2021-150026-SV, uložilo žalobci správní vyhoštění dle § 119

odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s dobou, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území členských států EU, v délce 6 měsíců, neboť žalobce byl na území České republiky zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou k zaměstnání. Žalobci bylo totiž vydáno povolení k zaměstnání u zaměstnavatele PACHOMYY s.r.o. – dělníci v oblasti výstavby a údržby budov, k místu výkonu práce v Praze, avšak od příjezdu do ČR vykonával práci u společnosti Lignis s.r.o. v Koryčanech, kde balil zárubně, kompletoval kování na dveře a prováděl související práce. Odvolání žalobce žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalované

2. Proti napadenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu. Namítá, že se v jeho případě nejedná o výkon nelegální práce, neboť se v provozovně společnosti Lignis s.r.o. nacházel na základě jednorázového vyslání na pracovní cestu zaměstnavatelem, společností PACHOMYY s.r.o.
3. Žalobce dále nesouhlasí se závěrem správních orgánů ohledně možnosti vycestovat na Ukrajinu. Probíhá tam totiž dlouhodobý vojenský konflikt, který ani v současnosti nepolevuje na intenzitě. Poukazuje také na vojenskou konfrontaci Ukrajiny a Ruské federace v Azovském moři. Z informací OAMP jednoznačně vyplývá, že situace v oblasti Krymu a východu Ukrajiny je velmi špatná, incidenty se soustřeďují na hranice mezi územím ovládaným povstalci a vládními jednotkami v Doněcké a Luhanské republice, kde dochází i k válečným zločinům. Je zcela jisté, že po několika letech konfliktu se vytvořilo prostředí nestability dopadající na civilní obyvatelstvo v rámci celé Ukrajiny. Žalobce proto navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí zrušil.
4. Žalovaná ve svém vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl. Soud již proto toto vyjádření žalobci nezasílal.

III. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání. Cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné oprávnění k pobytu na území České republiky* [§ 89 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“)]. Povolení k zaměstnání podle § 92 odst. 3 zákona o zaměstnanosti mimo jiné obsahuje místo výkonu práce, druh práce a identifikační údaje zaměstnavatele, u něhož bude

Shodu s prvopisem potvrzuje:

cizinec vykonávat zaměstnání. Cizinec může být vyslán na pracovní cestu i mimo místo výkonu práce, které má uvedeno v povolení k zaměstnání, takové vyslání ale musí svým obsahem skutečně odpovídat pracovní cestě. Jinými slovy, prostřednictvím pracovní cesty nelze zastírat faktický výkon práce cizince na jiném místě, než v místě uvedeném v povolení k zaměstnání (rozsudek Nejvyššího správního soudu 25. 7. 2013, č. j. 9 As 48/2013 – 46).

8. Z obsahu správního spisu vyplývá, že dne 4. 5. 2021 byla provedena kontrola v areálu společnosti Lignis s.r.o. V tento den pracoval v tomto areálu mimo jiné žalobce.
9. Žalobce měl v cestovním dokladu vízum s platností od 15. 2. 2021 do 15. 5. 2021 vydané za účelem zaměstnání. Dle rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 18. 1. 2021 bylo žalobci vydáno povolení k zaměstnání na dobu od 15. 2. 2021 do 15. 5. 2021 u zaměstnavatele PACHOMYY s.r.o. na druh práce 93130 Dělníci v oblasti výstavby a údržby budov, k místu výkonu práce v Praze.
10. Dne 10. 5. 2021 žalobce před správním orgánem vypověděl, že dva dny po příjezdu do ČR nastoupil do práce u společnosti Lignis s.r.o. v Koryčanech, od té doby zde pracoval a měl v plánu zde pracovat do konce platnosti víza. Balil hotové zárubně a dělal práci, která byla potřeba, v celém areálu společnosti. Pracoval od 6:00 do 14:30, pokud bylo potřeba i v sobotu, neděli měl volnou. Práci mu přiděloval mistr společnosti Lignis. Výplatu dostal na ruku, jednou 18 000 Kč za měsíc, jednou 19 000 Kč za měsíc. Při každém vstupu a výstupu se evidoval na bráně společnosti Lignis s.r.o.
11. Z uvedeného je zřejmé, že v případě žalobce se nejednalo o jednorázové vyslání na pracovní cestu ze strany zaměstnavatele, jak tvrdí v žalobě. Naopak, žalobce pro zaměstnavatele PACHOMYY s.r.o. zaměstnání, na které měl vydáno pracovní povolení, v Praze nikdy nevykonával. Dle vlastní výpovědi po téměř tři měsíce (tedy téměř celou dobu platnosti víza a pracovního povolení) vykonával zcela jinou činnost, která vykazuje znaky závislé práce, výhradně v provozovně společnosti Lignis s.r.o. a podle pokynů této společnosti.
12. Na tomto závěru nic nemění ani fakt, že formálně byl žalobce zaměstnancem společnosti PACHOMYY s.r.o., která měla dle smluvní dokumentace založené ve správním spise v pronajaté provozovně společnosti Lignis s.r.o. provádět pro tuto společnost dílo, jak uvedl též žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí. Námitka je proto nedůvodná.
13. Druhá námitka směřující proti závěru správních orgánů o možnosti žalobce vycestovat na Ukrajinu je doslovnou kopií námítky uplatněné v odvolání (ostatně, jako celá žaloba). Žalobce upozorňuje na problematickou situaci na Krymu a v Doněcké a Luhanské oblasti na východě Ukrajiny. Z ní pak obecně dovozuje nejistotu a „beztrestnost“ značně dopadající na celé území Ukrajiny. Odkazuje také na informaci OAMP (pozn. soudu: patrně Odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra).
14. K tomu je možné nejprve uvést, že žádná informace OAMP se ve správním spise nenachází a ani v soudním řízení nebyla doložena. Správní orgány v nynějším řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje:

nebyly povinny opatřit si závazné stanovisko k možnosti vycestování žalobce dle § 120a zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce pochází z bezpečné země původu. Podle § 2 bodu 24 vyhlášky č. 328/2015 Sb. Česká republika považuje Ukrajinu za bezpečnou zemi původu s výjimkou poloostrova Krym a částí Doněcké a Luhanské oblasti pod kontrolou proruských separatistů. Žalobce pochází z města Záporoží, které se nachází mimo zmíněné rizikové oblasti.

15. Detailněji zkoumat situaci v zemi původu a případně vyžádat závazné stanovisko k vycestování by správní orgány byly povinny pouze tehdy, pokud by žalobce v průběhu správního řízení uvedl skutečnosti nasvědčující tomu, že by mohl být na Ukrajině mučen nebo podrobován nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2021, č. j. 8 Azs 153/2020 – 36). Obecné a ničím nepodložené tvrzení, že situace v problematických oblastech způsobuje nejistotu a „beztrestnost“ značně dopadající na celé území Ukrajiny, však takovou skutečností není. Ostatně, sám žalobce ve výpovědi před správními orgány uvedl, že po skončení platnosti víza měl v plánu vrátit se zpět na Ukrajinu a na další dotaz uvedl *„Nic mně na Ukrajině nehrozí. Mohu se na Ukrajinu klidně vrátit.“*
16. Všechny shora uvedené skutečnosti ve vztahu k možnosti vycestování žalobce na Ukrajinu zdůraznil i žalovaný na str. 6 napadeného rozhodnutí. Žalobce tyto závěry žádným konkrétním způsobem nenapadá (pouze doslovně opakuje odvolací námitky).
17. Krajský soud proto dospěl k závěru, že se žalovaný nedopustil vytýkaných pochybení ani při hodnocení činnosti žalobce jako výkonu zaměstnání bez příslušného povolení ve smyslu § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců, ani ve vztahu k posouzení možnosti žalobce vycestovat zpět na Ukrajinu.

IV. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 10. listopadu 2021

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Shodu s prvopisem potvrzuje: